

Дзвони, дзвони... Скільки звуків!
Із блакиті все пливуть,
Переддзвони...
На подзвіння дзвонять, грають,
Чи на радість?..
Що несуть?..
З павутини ніжні звуки
Хтось сплітає,
розсипає...

Понад бором, понад лісом,
В нетрі котяться акорди,
Верховинами здригають,
Грають, грають...
Плачуть, тужать срібні дзвони...
Хтось умер... когось нема...
Хто простився,
Розлучився?
І чого блакить німа?!
Чути співи із просторів
голосні...
Грають... Перли розсипають
не мені...

Дзвони гратимуть для мене не тепер,
В млі туманній в день осінній...
Хто це вмер?..